

tinger mod saadanne Forslag, som jeg maatte anse for billige og retfærdige.

J. N. Hansen: Som jeg anførte i Begyndelsen af mit Foredrag angaaende Interpellationen, er det jo overordentlig vanskeligt, naar man savner enhverformel officiel Underretning, om de vedkommende Forhold, at stille Forespørgselen saaledes, at man derigjennem kan komme til en taalelig Underretning om, hvorledes disse Forhold i det Hele taget staae. Det fremgaaer ogsaa af den høitærede Finantsministers Svar, at denne Vanskelighed er bleven forøget derved, at man har maattet samle i det Dunkle og ikke har kunnet fremføre ubestridelige Exempler paa, at Noget var galt, men, naar man i det Hele taget ikke har nogen paalidelig Underretning om Forholdene, maa man nødvendigvis stille sine Spørgsmaal, som man bedst kan, for at kunne ramme det, man ønsker at ramme. Den ærede Minister syntes at være af den Formening, at denne Interpellation var for omfangsrig til at kunne henføres under Begrebet Interpellation, men jeg troer, at Omfanget af Interpellationens Indhold søger sit bedste Forsvar i det hele Forholds Bessaffenhed, jeg troer, ved Motivering af min Forespørgsel, at have anført ubestridelige og stærkt talende Data til dens nærmere Begrundelse.

De Oplysninger, som den ærede Finantsminister har givet paa de enkelte Punkter, som han har indladt sig paa at besvare, ville jo kunne berigtige det Urigtige, der har ligget til Grund for flere af de fremsatte Punkter, men det har dog ogsaa vist sig, at endeel af dem indeholde nogen Sandhed, om just ikke altid den fulde Sandhed. Hvad angaaer den ærede Finantsministers Besvarelse af det første Punkt, da maa jeg fremhæve, at Regnskabet for de 20 Maanedere ikke var udkommet, da jeg stillede min Interpellation, men det udkom først sex Dage derefter. Jeg maa imidlertid vedblivende være af den Formening, at det vistnok havde været usseligt, at Regnskabet for disse 20 Maanedere ikke var blevet slaaet sammen, thi det forekommer mig klart, at Publicum ikke kan faae nogen Oplysning om Bestyrelsens Virksomhed, naar det første Regn-

skab, der bliver forelagt, omfatter 20 Maanedere. Af den ærede Ministers Svar erfarer jeg, at istedetfor at man havde meent, at Frugten af en Læges Rejse omkring i Sjællands og Hollands-Falsters Stifter skulde være, at den Sum, som medgaaer til Understøttelse til Invaliderne for bemeldte Stifter, skulde være nedsat med 6000 Rd., er den kun i Virkeligheden nedsat med det halve Beløb. Den ærede Minister har i den Anledning anført, at der altid bliver en naturlig Afgang, hvilket ogsaa er ganske vist, men paa den anden Side maa det heller ikke oversees, at der kan tænkes Tilfælde, i hvilke de Vedkommendes Helbreds tilstand saaledes forværrer sig, at det Tid efter anden bliver nødvendigt at forhøje Understøttelsen, hvilket jo ogsaa er forudsat i Loven. At man har forandret adskillige temporære Understøttelser til vedvarende, uden at det har medført nogen Forhøielse af Udgifterne, faaer jo aldeles ingen Indflydelse paa Beløbet's Størrelse og kan altsaa ikke komme i Betragtning med Hensyn til: Nedfattelsen af dette. Jeg har med Glæde erfaret af den ærede Finantsministers Opgivelse, at der i tredje Afdeling er 97 Invalidere af 1362, som have Maximum, hvilket altsaa viser, at den Tro, hvori en Deel af Publicum staaer i denne Henseende, ikke er fuldkommen rigtig; derimod kan jeg ikke nægte, at jeg er bleven særdeles overrasket ved den ærede Ministers Besvarelse af det 5te og 6te Punkt, angaaende det overordentlige Invalidesond, idet jeg nemlig har opfattet den ærede Ministers Udtalelse saaledes, at Spørgsmaalet ikke kunde rettes til ham, fordi det skulde ligge udenfor hans Omraade, at deeltage i Controllen af dette Fond. Jeg har imidlertid ikke forstaaet ham saaledes, at det heller ikke skulde vedkomme Rigsdagen eller Folkestinget. Havde dette været hans Mening, saa vilde det have været særdeles overraskende, da Invalidesondet jo er tilveiebragt ved frivillige Bidrag fra Folkets Side, og omeenskjønt den høitærede Finantsminister har fuldkommen Ret i, at efter Indholdet af § 37 synes det, at det overordentlige Invalidesond staaer udenfor Finantsministeriets Control, saa viser dog § 41, hvor der er Tale om Regnskabets Afslæggelse og Offentliggørelse, at